

Fotoğrafın Tedavi Edici Yanı Veya Gerçeklerle Yüzleşmek

Hepinize merhaba,

Tuhaf zamanlardan geçiyoruz. Neredeyse 60 günlük bir tecrit halini geride bıraktık ve bu durumun daha ne kadar sürebileceğinin belirsizliğini yaşıyoruz. Birlikte gerçekleştireceğimiz bu fotoğraf çalışmasında süreci belgelemenin yanı sıra bu çalışmaya başka bir açıdan daha bakmanın yararlı olacağını umuyorum.

Pandemi sürecinde bireysel bellekte biriktirdiklerimizi görsel imgeler aracılığıyla kamusal alanda paylaşarak, kolektif görsel belleğin oluşmasına katkıda bulunmamızın ötesinde, bu görsel imge üretimini aynı zamanda özel hayatın kamusal alana taşınması olarak düşünebiliriz. "Normal" zamanlarda belki de tercih etmeyeceğimiz kendimizi "konunun öznesi" biçiminde konumlandırarak, bu süreçteki görsel üretimleri tedavi edici ve bu süreçle başa çıkma aracı olarak da değerlendirebiliriz. Robert Sennett bir anlatının genelde verdiği öğütlerle değil yapısı sayesinde kişiyi tedavi ettiğini söyler. Aslında buradaki iyileştiricilik, gerçeklerle olduğu gibi yüzleşmeyle ilgili. Bu dönemde kendimize bakmak, fotoğraf aracılığıyla bu dönemin kaydını tutarken gerçeklerle bir şekilde yüzleşmemizi sağlayabilir.

Gündelik hayatın tekrarlarının, alışkanlıklarının neredeyse hepimizin hayatında benzer şekilde değiştiği; özgürlüğümüzün kısıtlandığı her türlü manipülasyona açık totaliter bir sistemde, aslında her zaman eleştirdiğimiz düzene bile geri dönmenin belki de asla mümkün olamayacağı bu belirsiz zamanlarda -ki bunu bir çok insanın aksine büyük bir karamsarlıkla yazıyorum- kendi hayatlarımıza hangi açıdan bakabiliriz? Bu sürecin öznesi olarak biz ve aynı tekrarları yaşadığımız mekanlar fotoğraflarda neyi anlatır? Dışarıda olup bitenleri endişeyle izlerken, içeride hangi gerçeklerle yüzleşiyoruz? Bütün bu yüzleşme hali ve samimiyet görsel kayıtlarımıza da yansır mı? Tüm bu sorulardan yola çıkarak, "güzel fotoğraf" üretmenin peşinde olmadığımızı, fotoğraf aracılığıyla ürettiğimiz kayıtlarda en önemli şeyin samimiyet olduğunu düşünüyorum.

Bu dönemde hissettiklerinizi öznel yaklaşımlarla yansıtacağınız gibi, yaşadıklarınızı olduğu gibi belgelemeyi de tercih edebilirsiniz. Fotoğraflarda izleyiciye aktarmayı düşündüğünüz bir ifadeyi ya da konuyu kurgu yoluyla da gerçekleştirebilmeniz mümkün. Kasıtlı olarak kadraja alma ya da kadrajdan çıkarma yetkisi fotoğrafçıdır ve her fotoğraf bir dizi seçimler toplamıdır. Kadrajınızda bir kısmını bize göstereceğiniz detaylar, bazen merak uyandırmakla kalmaz aynı zamanda fotoğrafın izleyicideki algısını da belirleyebilir. Bu yüzden çoğu zaman bir fotoğrafı etkili yapan şey kompozisyonunun mükemmel olması değildir. Magnum fotoğrafçısı Herbert List, sanki uzun zamandır bilinçaltında yer etmişlercesine çektiği anlık fotoğrafların, genellikle kompozisyonunu özenerek hazırladıklarından daha etkili olduğunu söylerken rastlantısallığa da vurgu yapıyor ve etkili bir görsel imge üretiminin tamamen kompozisyonla ilgili olmadığına işaret ediyor. O yüzden bu fotoğraf çalışmasına göndereceğiniz fotoğrafların güzelliğinden ziyade ve görsel bellek oluşumuna katkısının yanı sıra fotoğrafın gerçeklerle yüzleştirici özelliğini de göz önünde bulunduran samimi görsellerinizle karşılaşmayı heyecanla bekliyorum.

Sevgiyle,
Günseli.

04 Mayıs 2020, İzmir